

עת"א 37486/09-18 - משה בן משה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 37486-09-18 בן משה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט אורן שוורץ
עותר	משה בן משה (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

1. העותר מרצה את מאסרו החל מיום 9.11.15 וזאת בגין עבירות של איומים, תקיפה בתנאים מחמירים וקשר לביצוע פשע. העותר נידון למאסר של 3 שנים ו- 8 חודשים, הוא צפוי לסיים לרצות את מאסרו המלא ביום 8.7.19. העותר מסווג בקטגוריה א'.
2. העותר מבקש לרכוש את ארבעת המינים מכספו או למצער לאפשר לאמו להכניסם אל בין כותלי הכלא בכדי שיקיים את מצוות חג הסוכות. העותר אינו מסתפק בארבעת המינים אשר נמסרים על ידי המשיבים. כעולה מהעתירה, הוא צריך לרכוש את ארבעת המינים מכספו בכדי לקיים את מצוות החג.
3. המשיבים מתנגדים לעתירה, שכן עמדתם היא למנוע הכנסת חפצים מבחוץ אל תוך כתלי בית הסוהר וזאת בכדי לשמור על הביטחון ולמנוע הסלקת חפצים וחומרים מסוכנים. מדיניות זו חלה גם באשר לארבעת המינים.
4. על רקע המחלוקת שבין הצדדים הוצע על ידי ביהמ"ש (כב' השופט ע' קובו) כי תינתן לעותר האפשרות לשלם סכום כספי באמצעות חשבון הקנטינה בגין ארבעת המינים שיסופקו לו על ידי המשיבים. הצעה זו נדחתה על ידי המשיבים לאחר שעל פי חוות דעת רב המחוז עולה כי שירות בתי הסוהר רכש ערכות של ארבעת המינים עבור האסירים ורבנות שירות בתי הסוהר "הקנתה" לאסירים את ארבעת המינים, כך שמבחינה הלכתית ארבעת המינים נחשבים כרכושו של כל אסיר ואסיר.

5. בתגובתו לתשובת המשיבים ביקש העותר למצות את הצעת בית המשפט ולרכוש מחשבון הקנטינה את ארבעת המינים ובכך לאפשר לעותר לקיים את מצוות החג.

6. כמפורט לעיל, הצדדים מיצו את זכות הטעון בכתב באשר לעתירה. בהתחשב במועד הגשת העתירה (ביום 23.9.18) ובהתחשב בכך שתגובת המשיבים הובאה לבית המשפט רק היום, ובשים לב לשעת הצהריים ולערב החג הממשמש ובא, לא ניתן לקיים דיון בעתירה ולפיכך ניתן פסק הדין על יסוד טיעוני הצדדים שבכתב.

7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, אני סבור שאין עילה להתערבות בהחלטת המשיבים. כידוע, בית המשפט לעניינים מנהליים לא יתערב בהחלטת הרשות, ובמקרה זה שירות בתי הסוהר, אלא אם נפל בה פגם מתחום המשפט המנהלי, כגון פגיעה בכללי הצדק הטבעי, חוסר סבירות וכיוצא בכך. על בית המשפט לשאול את עצמו אם ההחלטה שהתקבלה היא בטווח ההחלטות הסבירות האפשריות, או שמא מדובר בהחלטה שחורגת ממתחם הסבירות או כי האיזון שנערך לוקה בפגם חמור שמצדיק את התערבות בית המשפט [רע"ב 10024/17 אדרי נ' שירות בתי הסוהר (פורסם בנבו, 7.5.2018); רע"ב 1375/12 אבוטבול נ' שירות בתי הסוהר (פורסם בנבו, 19.8.2012)].

בענייננו, מצאתי כי החלטת שירות בתי הסוהר שלא לאפשר לעותר לקבל את ארבעת המינים מחוץ לכותלי הכלא או לאפשר לו "הסדר פרטני" לפי טעמו, כך שירכוש בכספו את ארבעת המינים, איננה חורגת ממידת הסבירות ובוודאי שלא נפל בה פגם חמור אשר יכול להצדיק את התערבות בית המשפט בהחלטת שירות בתי הסוהר.

כפי שעלה מתגובת שירות בתי הסוהר, העניין ההלכתי נבחן על ידי רב המחוז. שירות בתי הסוהר רכש ערכות של ארבעת המינים עבור האסירים. ערכות אלה יוחזקו ביחידות ויעמדו לרשות האסירים. כעולה מתגובת שירות בתי הסוהר, ערכות ארבעת המינים הוקנו לאסירים, כך שמבחינה הלכתית אלה נחשבות כרכושו של כל אסיר ואסיר. אין מדובר בהשאלה, אלא בנתינה גמורה. בנסיבות אלה מתאיין החשש ההלכתי שהעלה העותר.

8. סיכומם של דברים, לא מצאתי עילה להתערב בהחלטת המשיבים. העתירה נדחית.

ניתן היום, י"ד תשרי תשע"ט, 23 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.

חתימה